Drukowane na prawach rękopisu

BIULETYN
SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Nr 3 **27 września 1937 r.**

W SPRAWIE PRZESTRZEGANIA ETYKI DZIENNIKARSKIEJ w informacjach i polemikach prasowych.

Dnia 22 września br. w sali Resursy Kupieckiej ze wspólnej inicjatywy Związku Wydawców Dzienników i Czasopism R. P. oraz Związku Dziennikarzy R. P. odbyła się konferencja wszystkich redaktorów naczelnych i wydawców dzienników warszawskich w sprawie przestrzegania zasad etyki dziennikarskiej w informacjach i polemikach prasowych.

Konferencję zagaił prezes Związku Dziennikarzy red. M. Ścieżyński. Tekst przemówienia prezesa Związku red. Ścieżyńskiego podamy w następnym biuletynie. Z kolei przemawiał prezes Związku Wydawców S. Krzywoszewski.

Do prezydium zebrania, na wniosek prezesa Ścieżyńskiego, powołani zostali na przewodniczącego prezes Rady Związku Wydawców red. Krzywoszewski, na wice-przewodniczącego St. Grostern jako prezes Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich i na sekretarza M. Krzepkowski jako sekretarz Syndykatu Dzien. Warszawskich.

Po dyskusji, nacechowanej całkowitą zgodnością poglądów zebranych, powzięto konkretne uchwały i powołano dla ich wykonania komisję, w której skład weszli: pp. B. Biega, H. Butkiewicz, K. Czapiński, S. Kauzik, M. Kozłowski, S. Krzywoszewski, M. Niklewicz, L. Puławski, M. Starzyński, M. Ścieżyński, J. Wiewiórski i O. M. Wójcik.

ZE ZWIĄZKU DZIENNIKARZY R. P.

ZAGADNIENIE ZASKARŻALNOŚCI DECYZJI WŁADZ SĄDOWYCH O ZAWIESZANIU PISM I AGENCJI PRASOWYCH.

Wydział wykonawczy Związku Dziennikarzy RP. na wniosek Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, złożył w dniu 6.VII rb. na ręce p. Ministra Sprawiedliwości memoriał w sprawie zawieszania przez władze sądowe organów prasowych. Memoriał ten podajemy w całości:

JWielmożny Pan Witold Grabowski
Minister Sprawiedliwości

w/miejscu.

PANIE MINISTRZE!

W bieżącym roku władze sądowe w Warszawie zastosowały trzykrotnie art. 29 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych w sposób, który w ciągu 18 lat ani razu nie był stosowany.

Nie wdając się w meritum przyczyn, które spowodowały zawieszenie trzech wydawnictw, uważamy za swój obowiązek zwrócić uwagę Pana Ministra na stronę prawną zagadnienia, obchodzącą najżywiej całą prasę polską.

W art. 29, o którym mowa, powiedziano, że w razie zatwierdzenia aresztu czasopisma sąd władny jest nakazać zawieszenie czasopisma do wydania wyroku. Oprócz tego art. 30 wspomnianego dekretu mówi, że z mocy art. 27 sąd władny jest zastosować areszt lub zawieszenie czasopisma w charakterze środka prewencyjnego.

Przytoczony art. 27 zawiera zupełnie wyraźne postanowienie, że w razie nałożenia aresztu następuje równoczesne wytoczenie procesu sądowego.

Z zestawienia tych trzech artykułów, zdaniem naszym, zupełnie jasno wynika, że przy wprowadzaniu zasady stosowania ostrych środków prewencyjnych do przestępstw prasowych, środków idących aż do zawieszenia czasopisma, intencją prawodawcy było danie stronom możności odwołania się od tego środka. Proces wytoczony równocześnie z konfiskatą i zawieszeniem może zakończyć się wyrokiem uchylającym, zaś wyrok niekorzystny dla wydawnictwa może być zaskarżony do dalszych instancji.

Tymczasem w stosunku do „Dziennika Popularnego", biuletynów agencji „Press" i tygodnika „Odnowa" zastosowano wspomnniane artykuły w ten sposób, że decyzja o zawieszeniu wspomnianych wydawnictw powzięta została w formie niezaskarżalnej.

Zapewne przez analogię władze administracyjne odmówiły pozwolenia na wydawanie biuletynów agencji prasowej pod nazwą „Warszawska Agencja Prasowa".

Sądzimy, że tego rodzaju interpretowanie ustawy niezgodne jest z intencją prawodawcy, a także z zasadą wolności słowa, zagwarantowaną w drugim ustępie art. 5 ustawy konstytucyjnej z dnia 23 kwietnia 1935 r. Zastosowanie opisanej procedury poraz pierwszy od 18 lat jest zjawiskiem zupełnie nowym w naszych stosunkach prawnych.

W tych warunkach, abstrahując od politycznej strony poszczególnych wypadków, zwracamy się do Pana Ministra, aby, jako prokurator generalny, w toku właściwych instancji wkroczył w tę sprawę i spowodował nadanie ustawie zgodnej z jej duchem interpretacji.

Z wysokim poważaniem

Sekretarz: (—) M. Kozłowski. Wiceprezes: (—) H. Wierzyński.

Ministerstwo Sprawiedliwości na memoriał powyższy nadesłało w dniu 1 września rb. do Związku Dziennikarzy RP odpowiedź następującą:

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
dn. 31 sierpnia 1937 r.
Nr. N. P. 2012/87.

Do Związku Dziennikarzy Rzeczyposp. Polsk.

w Warszawie

W odpowiedzi na pismo z dnia 6.VII.1937 r. Ministerstwo Sprawiedliwości komunikuje, co następuje:

Artykuły 27—29 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. U.R.P. N z 1919 r. poz. 186) przewidują środki procesowe, zabezpieczające wymiar sprawiedliwości. Są nimi areszt druku i zawieszenie czasopisma. Areszt administracyjny wymaga zatwierdzenia przez sąd w przeciągu miesiąca, w przeciwnym bowiem razie upada (art. 27, 28). Sąd zatwierdzając areszt, może w związku z tym nakazać zawieszenie czasopisma (art. 29). Tak areszt jak i zawieszenie są skuteczne do chwili wydania wyroku. W przypadku gdy władza administracyjna nie zastosowała aresztu, sąd w myśl art. 30 dekretu może samodzielnie, bez związku z akcją administracyjną, zarządzić areszt lub zawieszenie czasopisma. Zarządzenie takie, jako środek procesowy może mieć miejsce tylko w sprawie już wszczętej o przestępstwo ujawnione drukiem, a mając na celu zabezpieczenie wykonania wyroku prawomocnego, może trwać jedynie do czasu wydania takiego wyroku, podobnie jak areszt lub zawieszenie zarządzone w trybie art. 27, 28.

Z charakteru procesowego omawianych przepisów, jak i z brzmienia art. 27 i 29 wynika, iż formą, w jakiej na ich podstawie można orzec areszt lub zawieszenie — jest postanowienie wydane w konkretnym postępowaniu karnym o przestępstwo prasowe. Z uwagi na to, że dekret z 7 lutego 1918 r. nie przewiduje wyraźnie zażalenia na powyższe postanowienie, że nie zamyka ono drogi do wydania wyroku (w którym znajdzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestja aresztu przez uchylenie go lub przeistoczenie w konfiskatę jak i kwestia zawieszenia pisma), należy stanąć na stanowisku, iż postanowienie takie jest niezaskarżalne.

Jeśliby natomiast sąd, skutkiem mylnego zrozumienia zakresu art. 30, wydał postanowienie, orzekające ostateczne zawieszenie czasopisma, niezależnie od procesu o konkretne przestępstwo prasowe, to postanowienie takie zamykałoby drogę do wydania wyroku i na nie, w myśl art. 463 k. p. k., byłoby dopuszczalne zażalenie do wyższej instancji.

Gdyby powyższe wyjaśnienie nie usunęło wątpliwości, jakie ma Związek Dziennikarzy przy interpretacji przepisów dekretu, — Ministerstwo Sprawiedliwości prosi o nadesłanie bliższych danych, dotyczących konkretnych spraw.

Kierownik Nadzoru Prokuratorskiego
(—) O. Kryczyński
Prokurator Sądu Najwyższego.

* * *

W porozumieniu z Wydziałem Wykonawczym Związku Dziennikarzy RP Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich zakomunikował tekst odpowiedzi Ministerstwa Sprawiedliwości redaktorom zawieszonych wydawnictw, a mianowicie agencji „Press", „Dziennika Popularnego" i „Odnowy", udzielając im jednocześnie rady, aby na zasadzie tej odpowiedzi wszczęli odpowiednie kroki na drodze sądowej.

Z ZARZĄDU SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Dnia 15 września rb. odbyło się posiedzenie Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, na którym załatwiono 11 punktów porządku dziennego.

M. in. przyjęto do wiadomości komunikaty Prezydium w sprawie ulg dziennikarskich w teatrze Polskim i Małym, o powierzeniu mec. Szurlejowi prowadzenia sprawy sądowej przeciwko redaktorowi „Merkuriusza Ordynaryjnego", odpowiedź Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Dyrekcji PKO w sprawie honorowania legitymacji dziennikarskich, pismo Komisariatu Rządu w sprawie odznaki dziennikarskiej, pismo Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczące zawieszania pism niezaskarżalną decyzją sądową i inne.

Zarząd przyjął do wiadomości pismo Spółdzielni Dziennikarskiej, zawiadamiające o ukonstytuowaniu się tej instytucji i stosownie do życzenia Dyrekcji Funduszu Pracy wydelegował trzech członków Zarządu dla bliższego zaznajomienia się z działalnością Spółdzielni i złożenia sprawozdania Zarządowi.

Zarząd przyznał trzy zapomogi członkom Syndykatu oraz rodzinom po członkach Syndykatu, znajdującym się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji materialnej.

Zarząd upoważnił skarbnika do wystąpienia na drogę sądową przeciwko trzem członkom Syndykatu, którzy nie wywiązali się ze swoich zobowiązań finansowych względem Syndykatu.

Zarząd przyjął do wiadomości sprawozdanie Komisji Kwalifikacyjnej.

Ważniejsze sprawy załatwione przez Zarząd podajemy w odpowiednich działach „Biuletynu".

RUCH CZŁONKÓW

1. CZŁONKOWIE PRZYJĘCI:

Na posiedzeniu Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich w dniu 15 września 1937 r. na członków SDW przyjęto: Henryka Korotyńskiego („Kurier Warszawski"), Leona Stachórskiego („PAT"), Aleksandra Medresa („Dziennik Poranny"), Jana Brzękowskiego („PAT").

2. KANDYDACI NA CZŁONKÓW:

Zgodnie z art. 9 statutu Związku Dziennikarzy RP, Zarząd SDW przesłał do Wydziału Wykonawczego ZDRP kandydatury następujących kolegów, którzy po upływie okresu aplikacji zgłosili się na członków Syndykatu:

Zdzisława Broncela („Wieczór Warszawski"), Stanisława Ciesielczuka („Dom Prasy"), Antoniego Kopera („Dom Prasy"), Henryka Piernikarza („Czas"), Zofii Stulgińskiej („KAP").

3. APLIKANCI PRZYJĘCI:

Zarząd SDW w dniu 15 września rb. przyjął następujących kolegów w poczet aplikantów Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: Stefana Czajkowskiego („Wieczór Warszawski"), Adama Ciesielskiego („Wieczór Warszawski"), Renatę Żmigrodzką („Wieczór Warszawski"), Henryka Huzika („Wieczór Warszawski"), Zdzisława Ładę („Samorządowa Agencja Prasowa"), Czesława Ostańkowicza („Dom Prasy"), Jerzego Hulewicza („Kurier Poranny"), Jarosława Dryhynycza („Kurier Poranny"), Hannę Muszyńską („Kurier Poranny"), Romana Wojciechowskiego („Kurier Poranny"), Mieczysława Rozenbauma („Ostatnie Wiadomości"), Jana Dąbrowskiego („Robotnik"), Klementynę Sołonowiczównę („Czas"), Teofilę Tomkiewicz („PAP"), Halinę Judtównę („Kurier Polski"), Mariana Słabosza („Kurier Poranny"), Zygmunta Weissa („Wieczór Warszawski"), Witolda Poprzędzkiego („Wieczór Warszawski").

4. ZGŁOSILI SIĘ NA APLIKANTÓW:

Zbysław Tadeusz Kawecki („Dziennik Poranny"), Janusz Ulrych (PAT), Tadeusz Stanisław Gostyński (różne pisma), Jerzy Mieczysław Sztylerowicz (Prasowa Agencja Popularna „JUR"), Jerzy Kowalski (Prasowa Agencja Popularna „JUR"), Sergiusz Abżółtowski („Polska Zbrojna").

UWAGA: Koledzy, którzy w sprawie powyżej wymienionych zgłoszeń na członków oraz aplikantów SDW mają jakiekolwiek zastrzeżenia lub uwagi proszeni są o złożenie ich w Prezydium Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich.

STYPENDIA DZIENNIKARSKIE LOPP.

Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich uprzejmie zwraca się do pp. Członków o składanie podań na stypendia Okręgu LOPP m. st. Warszawy na r. 1937. Podania należy złożyć najpóźniej do dnia 2 października rb. w Sekretariacie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich. W rb. wyznaczono trzy stypendia po 500 zł. każde.

Poniżej podajemy regulamin stypendium Okręgu LOPP m. st. Warszawy:

§ 1. Celem spopularyzowania idei obrony powietrznej i przeciwlotniczo - gazowej ludności cywilnej a także usystematyzowania wiadomości z tej dziedziny w stołecznej prasie codziennej Okręg LOPP m. st. Warszawy ustanawia stypendium dla dziennikarzy.

§ 2. Stypendium wynosi corocznie 1500 zł, przyczem kwota ta może być przeznaczona bądź w całości dla jednego stypendysty, bądź podzielona na dwie lub trzy niekoniecznie równe części i przeznaczona dla odpowiedniej ilości stypendystów.

Co rok przed upływem pierwszego kwartału roku kalendarzowego Okręg LOPP m. st. Warszawy ustala podział sumy stypendialnej w porozumieniu z Zarządem Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich i podaje o tem do wiadomości zainteresowanych w komunikacie SDW, informującym o terminie przyjmowania zgłoszeń do stypendiów.

§ 3. O stypendia ubiegać się mogą wyłącznie członkowie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, zatrudnieni w pismach codziennych lub agencjach prasowych, wydających conajmniej 6 biuletynów na tydzień i mogący wykazać się pracą w zakresie wskazanym w § 1, znajdującą wyraz na łamach prasy codziennej.

§ 4. Dla wykonania zadań stypendialnych, w myśl intencji fundatorów, wyrażonej w § 1, przewidziane są wyjazdy zagranicę; studia stypendialne mogą jednak odbyć się także w kraju.

Jeżeli Okręg LOPP m. st. Warszawy nie wyrazi żadnych specjalnych życzeń, stypendysta ma prawo wolnego wyboru tematu swych studiów w zakresie ustalonym w § 1 oraz prawo swobodnej decyzji, czy studia odbędzie w kraju czy zagranicą. Okręg LOPP m. st. Warszawy może w trybie przewidzianym w ustępie 2 par. 2 wskazać pewne tematy dla studiów stypendystów i wówczas kandydat do stypendiów w podaniu winien zaznaczyć, czy zobowiązuje się do podjęcia studiów w kraju lub zagranicą na wskazane tematy. Tego rodzaju dezyderat Okręg LOPP m. st. Warszawy może wyrazić w stosunku do jednego lub kilku stypendystów.

§ 5. Jury decydujące o przyznaniu stypendium wyłania Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich w liczbie 3 osób przy udziale przedstawiciela Okręgu LOPP m. st. Warszawy w charakterze fachowego doradcy.

Jury ustala liczbę czterech lub pięciu kandydatów spośród zgłoszonych z ważnością według kolejności, a to w tym celu, aby na wypadek niemożności wyjazdu stypendysty (ów) przyznać odpowiednią kwotę stypendialną następnym według kolejności kandydatom. Lista taka nie stanowi precedensu przy decyzjach jury w latach następnych.

§ 6. Wypłata całej sumy stypendialnej przez Okręg LOPP m. st. Warszawy następuje bezpośrednio po przyznaniu stypendium przez jury. Sumę tę przekazuje Okręg LOPP m. st. Warszawy stypendyście za pośrednictwem Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich lub też wypłaca bezpośrednio stypendyście na mocy upoważnienia SDW.

§ 7. Stypendysta obowiązany jest po powrocie z podróży stypendialnej do złożenia sprawozdania na piśmie Zarządowi SDW, który sprawozdanie to komunikuje fundatorom stypendium.

Okręg LOPP m. st. Warszawy oczekuje od stypendysty, że studia jego znajdą wyraz w druku w formie artykułów lub notatek. Stypendysta winien przedtem porozumieć się ustnie z Okręgiem LOPP m. st. Warszawy w celu omówienia właściwego ujęcia tematu pod względem fachowym.

W razie niezastosowania się do wymagań niniejszego paragrafu Zarząd SDW zastosuje do stypendysty sankcje przewidziane w regulaminie obyczajowym.

§ 8. Ewentualne zmiany w niniejszym regulaminie powzięte być mogą w pierwszym kwartale każdego roku kalendarzowego przez Okręg LOPP m. st. Warszawy w porozumieniu z Zarządem SDW.

ODZNAKA DZIENNIKARSKA

Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich zwrócił się do p. Wojewody Warszawskiego o wydanie specjalnego zarządzenia do policji państwowej w Warszawie w sprawie respektowania przez funkcjonariuszów policji odznaki Związku Dziennikarzy RP, ustanowionej decyzją Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1937 r.

Komisariat Rządu pismem z dnia 28 sierpnia 1937 r. przychylił się do życzenia Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich. Treść pisma Komisariatu Rządu podajemy poniżej:

KOMISARIAT RZĄDU na m. st. WARSZAWĘ
Nr. SB. I — 1/258

DO SYNDYKATU DZIENNIKARZY
WARSZAWSKICH

Na pismo z dnia 4.V rb. zawiadamiam, iż równocześnie wydane zostało zarządzenie organom policji respektowania odznaki Związku Dziennikarzy RP, ustanowionej decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8.III rb. Nr. AP — III — 40. Zarazem jednak proszę o zaopatrzenie dziennikarzy, którym odznaka zostanie przyznana, w odpowiednie legitymacje z fotografiami, gdyż w razie potrzeby odznaka będzie mogła być respektowana po sprawdzeniu legitymacji odznaczeniowej lub dziennikarskiej, w której zanotowany będzie numer odznaki.

Niniejszym potwierdza się odbiór wzoru odznaki (Nr. 5 — Warszawa).

Za Komisarza Rządu:

(—) JAN ŁEPKOWSKI

Naczelnik Wydziału Społeczno-Politycznego.

HONOROWANIE LEGITYMACJI SYNDYKATU D. W. W URZĘDACH POCZTOWYCH ORAZ W URZĘDACH PKO.

Niektórzy członkowie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich powiadomili Zarząd, iż poszczególne urzędy pocztowe oraz urzędy PKO nie respektują legitymacji SDW, pomimo istnienia odpowiedniego okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Zarząd Syndykatu Dziennikarzy w lipcu br. interweniował w tej sprawie w Ministerstwie Poczt i Telegrafów i w Dyrekcji PKO.

W wyniku tej interwencji Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie pismem z dn. 1.IX.1937 Nr PRP — 521 powiadomiła Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, iż pracownikom urzędów pocztowych przypomniano obowiązek honorowania legitymacji wydawanych przez Syndykat Dziennikarzy Warszawskich.

Również Pocztowa Kasa Oszczędności pismem z dnia 11 sierpnia 1937 r. L. T. 328.I powiadomiła Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, iż kasom PKO wydano zalecenie, aby legitymacje Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich były uznawane za dostateczne legitymacje, stwierdzające tożsamość osoby i właścicieli narówni z dowodami osobistymi, wystawionymi przez władze i urzędy państwowe lub samorządowe.

INFORMACJE RÓŻNE

DELEGACI REDAKCYJNI.

Zarząd SDW na posiedzeniu w dniu 15 września br. przyjął zgłoszenia delegatów następujących zespołów redakcyjnych: „ATE" — Jan Zbrożek, „ABC" — Stanisław Włodek, Klub Sprawozdawców Samorządowych — Wacław Czarnecki, „Kurier Poranny" — Hermina Bukowska, zastępca Zdzisław Sachnowski, „Mały Dziennik" — Wacław Grabowski, „Dziennik Poranny" — Stefan Grostern.

SPECJALNE POSIEDZENIE KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ.

Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich na posiedzeniu w dniu 15 września postanowił poświęcić specjalne posiedzenie Komisji Kwalifikacyjnej, z udziałem członków Zarządu i delegatów redakcyjnych, zagadnieniu wielkiego napływu zgłoszeń aplikanckich do Syndykatu na tle całokształtu sytuacji w dziennikarstwie warszawskim, w szczególności zaś nadmiernej ilości praktykantów redakcyjnych.

ZAKAZ FOTOGRAFOWANIA OBIEKTÓW KOLEJOWYCH.

Z powodu wypadku zatrzymania w dn. 20 sierpnia na stacji w Kutnie w czasie dokonywania zdjęć jednego z aplikantów S.D.W. Zarząd S.D.W. przypomina, że istnieją ogólnoobowiązujące przepisy o zakazie fotografowania obiektów wojskowych i kolejowych. Przepisy te winny być przez dziennikarzy ściśle przestrzegane.

Z ŻYCIA ORGANIZACYJ DZIENNIKARSKICH

Z KLUBU SPRAWOZDAWCÓW LOTNICZYCH.

W dniu 17 września rb. odbyło się sprawozdawcze walne zebranie członków Klubu Sprawozdawców Lotniczych. Ustępującemu Zarządowi z prezsem Tadeuszem Miciukiewiczem udzielono absolutorium z podziękowaniem. Nowe władze Klubu wybrano w następującym składzie: prezes — Tadeusz Miciukiewicz („Wieczór Warszawski"), wiceprezes — Mariusz Golcz („PAT"), skarbnik — Maria Zawadzka („Goniec Warszawski"), sekretarz — Józef Białasiewicz („Warszawski Dziennik Narodowy"), członek Zarządu — Witold Wolff („Express Poranny"); Komisja Rewizyjna: Stanisław Strumph - Wojtkiewicz („Kurier Warszawski"), Leopold Marschak („Express Poranny"), i Władysław Marth („IKC").

Siedziba Klubu znajduje się w lokalu Zarządu Stołecznego Okręgu LOPP (Jerozolimska 6). Sekretarz załatwia sprawy klubowe codziennie w godzinach 20 — 21, tel. 275—11.

SPÓŁDZIELNIA DZIENNIKARSKA.

Z początkiem kwietnia 1937 r. grono bezrobotnych dziennikarzy, w przeważającej liczbie członków Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, podjęło starania o założenie Spółdzielni Dziennikarskiej. Organizatorzy Spółdzielni zwrócili się jednocześnie do Zarządu Związku Dziennikarzy R.P. oraz do Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich o poparcie starań w celu uzyskania z Funduszu Pracy odpowiedniej dotacji na założenie Spółdzielni. Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich w sprawie tej wystąpił do Funduszu Pracy. Pismem z dn. 3.VIII rb. Fundusz Pracy zawiadomił Syndykat Dziennikarzy Warszawskich, iż starania o dotację dla Spółdzielni załatwiono pomyślnie.

Władze Spółdzielni ukonstytuowały się, jak następuje: Zarząd: Stefan Dunin, Stefan Gacki, Juliusz Kowalski; Rada Nadzorcza: Mieczysław Czerwiński, Zygmunt Cithurus, Aleksander Kreciński.

Redakcja „Biuletynu" mieści się w lokalu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, ul. Wiejska — gmach Sejmu, Tel. 9-81-81.

Wydawca w imieniu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: WŁADYSŁAW ZYGLARSKI

Redaktor odpowiedzialny: JERZY NOWAKOWSKI

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA" Warszawa, Sienna 15